

Arrest

nr. 211 918 van 5 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 oktober 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn geboren te Serekunda. U bent van Madinka origine. U volgde middelbaar onderwijs en sinds 2013 werkte u als veldonderzoeker voor de Medical Research Council van The London School of Hygiene and Tropical Medicine in Keneba. Sindsdien verbleef u ook op de campus in Keneba, enkel in het weekend ging u doorgaans op bezoek bij uw familie in Serekunda. U verklaart dat uw vader een maraboet is en u hem geregeld hielp voor u begon te werken als veldonderzoeker.

Op 23 september 2012 bent u gehuwd met A.S., dit huwelijk werd gearrangeerd door uw vader. Jullie bleven één jaar samen maar zijn dan gescheiden. U heeft één dochter uit dit huwelijk, F. geboren op 15 juli 2013. U verklaart eind januari 2016 twee weken in Spanje te hebben verbleven. U verliet toen het land uit vrees voor onrust nadat u de verkiezingscampagne van het APRC (Alliance for Patriotic Reorientation and Construction) had gesteund. U kon legaal naar Spanje reizen op basis van een visum dat u verkreeg via uw werk. Op 03 januari 2016 begon u een relatie met D.. Zij is een Zwitserse die op bezoek kwam bij één van uw collega's. Op 08 januari 2016 nam u haar mee naar uw familie. Uw vader liet op dat moment reeds blijken dat u er niet moest aan denken om een relatie met haar te beginnen. Zij keerde terug naar Europa maar jullie hielden contact en in december 2016 kwam zij voor een maand op bezoek in Gambia. U ging opnieuw met haar op bezoek bij uw familie. Toen uw vader dit vernam riep hij u bij zich en begon u uit te schelden. U werd uit uw ouderlijk huis gejaagd. Op 22 juli 2017 heeft u zich met D. verloofd. Uw zus vertelde dit in de familie omdat zij dacht dat anderen u wel zouden steunen. Begin augustus 2018 kwam dit nieuws echter ook uw vader ter ore, hij was woedend. Hij zwoer een eed dat hij u kapot zou maken. U vreesde dat u iets zou kunnen overkomen en besloot het land te verlaten. Daarnaast had uw moeder u steeds gezegd dat u uw vader zou moeten opvolgen, ook dit haalt u aan als een reden voor uw vertrek uit Gambia. Op 12 september 2018 verliet u Gambia. Een collega kende iemand die mensen hielp het land te verlaten. U betaalde hem en gaf hem uw paspoort, hij regelde daarop uw reis. Hij reisde met u mee tot het vliegtuig een tussenlanding maakte in Senegal, daar vroeg hij uw paspoort en telefoon en verliet het vliegtuig. Bij aankomst in België werd u tegengehouden door de luchtvaartpolitie omdat u niet over geldige documenten beschikte. U diende daarop een verzoek om internationale bescherming in op de luchthaven op 13 september 2018, waarna u naar het gesloten transitcentrum van Caricole werd overgebracht.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u verschillende foto's neer van u en uw vriendin D.. U legt eveneens documenten neer met betrekking tot uw werk, met name een kopie van uw contract, toestemming voor verlof en twee loonfiches.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de spirituele krachten van uw vader. Hij zou u iets willen aandoen omdat u een relatie aanging met een westers meisje en u hem niet wilt opvolgen als maraboet. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan deze bedreigingen die hij tegenover u zou hebben geuit.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk van aard zijn. U verklaart namelijk enkel uw vader te vrezen omdat hij niet akkoord is met uw relatie (notities persoonlijk onderhoud p.20). De problemen die hieruit voortvloeien ten opzichte van uw persoon, kunnen dan ook niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeven als dusdanig geen internationale bescherming.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Gambia.

Het is weinig geloofwaardig dat u daadwerkelijk Gambia zou verlaten hebben uit een vrees voor uw leven voor uw vader. U slaagt er namelijk niet in deze vrees concreet te maken, op verschillende vlakken blijven uw verklaringen zodanig vaag dat er geen geloof kan worden gehecht dat u vreesde ernstige gevolgen te kennen vanwege uw vader.

U slaagde er vooreerst niet in uw vrees voor uw vader en zijn spirituele krachten concreet te maken. Zo weet u niet in te schatten wat u dan precies vreest dat uw vader u zou kunnen aandoen. U kunt niet verduidelijken of u vreest of hij u fysieke schade zou berokkenen of louter via zijn spirituele krachten (notities persoonlijk onderhoud p.20 en p.24). Wanneer u wordt gevraagd wat u concreet zou kunnen overkomen stelt u enkel dat hij u zou kwaad doen, zonder daarbij te verduidelijken wat u vreest dat hij zou kunnen doen. U houdt het bij een verwijzing naar zijn kwaadaardige krachten zonder te kunnen zeggen wat hij met die krachten zou aanvangen (notities persoonlijk onderhoud p.20 en p.24). **Op zijn minst zou kunnen verwacht worden dat u een inschatting geeft van het risico dat u zou lopen indien u het land niet had verlaten. Het louter uiten van een onbestemde vrees kan bezwaarlijk een risico op ernstige schade aannemelijk maken.** Waar u daarbij verwijst naar de eerdere ervaringen met uw broer en uw overleden zus om uw vrees te rechtvaardigen, slaagt u er ook hier niet in te overtuigen met betrekking tot de invloed die uw vader zou hebben gehad op hun situatie. U verklaart dat uw zus door uw vader zou zijn geofferd zodat hij deze spirituele krachten zou kunnen opdoen. U verklaart dat uw moeder u hierover vertelde, namelijk dat zij door uw vader zou zijn geofferd wanneer zij nog een tiener was (notities persoonlijk onderhoud p.9). U weet echter niets af van wat er dan precies gebeurde of over de exacte omstandigheden waarin zij zou zijn geofferd. Opvallend hierbij is dat u aangeeft dit zelf niet te herinneren, niet te weten wanneer dit gebeurd is en ook uw zus niet te herinneren. U zou haar enkel van foto's kennen (notities persoonlijk onderhoud p.9). Tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u echter aan dat deze zus pas in 2009 zou zijn overleden (verklaring DVZ vraag 17). U verklaart zelf geboren te zijn in 1990, zodoende was u reeds 19 jaar oud toen zij overleed en kan er wel degelijk verwacht worden dat u zich haar herinnert of dat de dood van uw zus enige impact op u heeft gehad, minstens dat u op de hoogte bent van de omstandigheden van haar dood. Ook omtrent uw broer kunt u enkel uiterst vage verklaringen afleggen. U verklaart dat uw broer doofstom is en dat uw moeder uw vader er van verdacht hem dit aangedaan te hebben (notities persoonlijk onderhoud p.25). U kan echter geen enkele bijkomende duiding geven over de omstandigheden waarin uw broer deze beperking zou hebben opgelopen. **Zodoende slaagt u er niet in te overtuigen daadwerkelijk uit een gegronde vrees voor uw vader het land te hebben ontvlucht. Indien dit het geval zou zijn geweest kan op zijn minst worden verwacht dat u er in slaagt een beeld te scheppen van deze vrees of van de reden waarom u uw vader dergelijke spirituele krachten toedicht.**

Ook omtrent de manier waarop uw vader deze bedreigingen zou hebben geuit blijft u uiterst vaag. U verklaart amper nog uw vader te hebben gezien nadat u met D. op bezoek was geweest in december 2016 en uw vader u had beledigd. U zou op geen enkel moment persoonlijk met uw vader over deze relatie gesproken hebben (notities persoonlijk onderhoud p.20, p.22 en p.27). U verklaart schrik te hebben gehad van uw vader nadat uw zus en uw moeder u gewaarschuwd hadden dat hij zeer kwaad was en een vloek over u had uitgesproken. Het zijn zij die u er van overtuigden dat dit zeer ernstig was (notities persoonlijk onderhoud p.23). **Op geen enkel moment zou u echter uw vader hebben aangesproken om het risico dat u liep in te schatten.** Opnieuw laat u dus na een concreet beeld te scheppen van de situatie waarin u zich bevond alvorens te beslissen het land te verlaten. **U nam enkel van uw zus en uw moeder aan dat de situatie ernstig was omdat uw vader luid had geroepen dat hij u kapot zou maken.** Het is echter niet omdat uw vader in een vlag van woede God aanroept en luidkeels zijn onvrede laat blijken dat dit betekent dat dit daadwerkelijk een ernstig risico inhoudt en dit u vrijstelt van elke inspanning om een beter inzicht te verkrijgen in de situatie waarin u zich bevond. **Evenmin leverde u ook maar enige inspanningen om met uw vader te bemiddelen zodat hij deze relatie zou aanvaarden.** U verklaart er niet eens aan gedacht te hebben zelf of anderen met uw vader te laten praten om hem te overtuigen zijn zegen te geven voor uw relatie. U ging er louter op basis van het karakter van uw vader van uit dat dit geen enkel resultaat zou hebben zonder ook maar enig initiatief hiertoe te nemen (notities persoonlijk onderhoud p.24). **Indien u zich werkelijk in een precare situatie bevond kan worden verwacht dat u toch enige inspanningen levert deze situatie het hoofd te bieden alvorens het land te verlaten.**

Deze aspecten zorgen er derhalve bijkomend voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen zich in een situatie te hebben bevonden waarin u vreest voor uw persoonlijke integriteit.

Daarnaast wordt er gewezen op het lange tijdsverloop tussen het begin van uw relatie met D., uw verloving en uw vertrek uit het land. U verklaart op 03 januari 2016 een relatie te zijn begonnen met D. (notities persoonlijk onderhoud p.13), op 22 juli 2017 hebben jullie zich verloofd (notities persoonlijk onderhoud p.11). Het is echter pas sinds augustus 2018 dat u in die mate problemen kende met uw vader dat u het land diende te verlaten (notities persoonlijk onderhoud p.20). U wist van bij het begin dat uw vader deze relatie afkeurde, reeds bij uw eerste bezoek met D. in januari 2016 had hij u gewaarschuwd geen relatie met haar te beginnen (notities persoonlijk onderhoud p.22). **Dat u meer dan een jaar lang verloofd bent, wetende dat uw vader deze relatie afkeurt, zonder enige stappen te ondernemen zorgt er bijkomend voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring daadwerkelijk een vrees te koesteren voor uw vader. Evenmin kan u duidelijk stellen hoe uw vader uiteindelijk op de hoogte werd gebracht van uw verloving waarna de intensiteit van uw vrees toenam.** U verklaart uw zus te hebben ingelicht dat jullie verloofd waren, waarna zij andere familieleden hiervan op de hoogte bracht, die dan op hun beurt uw vader hadden geïnformeerd. U weet echter niet wie van de familie uw zus had ingelicht of wie die informatie had doorgegeven aan uw vader (notities persoonlijk onderhoud p.22). Aangezien u reeds besepte dat uw vader uw relatie afkeurde en uw zus enkel familieleden had ingelicht waarvan zij dacht dat zij u zouden steunen, is het opmerkelijk dat u niet preciezer zou kunnen duiden wie van de familie hier dan van op de hoogte was of van wie u dacht dat u steun zou kunnen krijgen. **Zowel het tijdsverloop voor uw vertrek uit het land als de vage verklaringen omtrent de manier waarop uw vader op hoogte werd gesteld van uw verloving dragen bij tot de ongeloofwaardigheid van uw vrees.**

Uit bovenstaande elementen blijkt dan ook duidelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring het land te hebben verlaten uit vrees voor represailles vanwege uw vader omwille van uw verloving.

Evenmin kan enig geloof worden gehecht aan uw verklaring te vrezen gedwongen te worden uw vader op te volgen als maraboet. Vooreerst liet u na dit element te vermelden gedurende uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. U sprak er enkel over uw relatie met D. en het feit dat uw vader deze afkeurt. U heeft op geen enkel ogenblik melding gemaakt van het feit dat u vreest dat uw vader u zal dwingen hem op te volgen als maraboet. Er wordt u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaatgeneraal gevraagd of u bij uw eerdere onderhoud al uw asielmotieven heeft kunnen toelichten. Hierbij geeft u niet aan dat u dit bijkomende motief niet heeft aangegeven, u verklaart enkel dat u een samenvatting heeft gegeven en niet alles vermeldde wat gebeurde (notities persoonlijk onderhoud p.4). Het is hierbij opmerkelijk dat u een samenvatting zou hebben gegeven waarin een belangrijke asielmotief ontbreekt. Het ontbreken van deze motieven, net op het moment dat u ze voor de eerste keer kon toelichten in uw zoektocht naar internationale bescherming, tast de geloofwaardigheid ervan reeds fundamenteel aan. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. U dient dit dan ook zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. U draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van uw asielrelaas. Derhalve ondergraaft dit op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw bewering dat ook een vrees gedwongen te worden uw vader op te volgen als maraboet aanleiding gaf tot het verlaten van uw land van herkomst.

Daarenboven slaagt u er evenmin in inhoudelijk van deze vrees te overtuigen. Vooreerst kan er getwijfeld worden aan de spirituele krachten die u uw vader toedicht op basis van uw onwetendheid met betrekking tot wat hij uw zus en uw broer zou hebben aangedaan, zoals hierboven reeds geargumenteed. **Daarnaast weet u niet te verduidelijken wat de activiteiten van uw vader precies inhielden noch hoe hij wenste dat u hem zou opvolgen.** Zo verklaart u dat uw vader u **nooit expliciet heeft gevraagd of u bereid bent zijn plaats over te nemen.** U verklaart dat uw moeder u zei dat zij dacht dat uw vader wou dat u het van hem zou overnemen, zelf zou uw vader hier echter nooit over gesproken hebben (notities persoonlijk onderhoud p.20-21). **Daarenboven blijkt uit uw verklaringen allerminst dat hij u trachtte in te wijden in zijn praktijken.**

U geeft aan dat u uw vader diende te helpen en dat hij wou dat u steeds bij hem bleef en hij u wou betrekken bij wat hij deed (notities persoonlijk onderhoud p.20 en p.25). **Niettegenstaande blijkt u amper enige kennis te hebben over de activiteiten van uw vader.** U verklaart weliswaar dat een maraboet mensen helpt en een spirituele behandeling geeft (notities persoonlijk onderhoud p.8) maar heeft amper enige praktische kennis van zijn activiteiten. U verklaart daarenboven zelf niet goed te weten wat een maraboet is of doet en er maar weinig kennis van te hebben (notities persoonlijk onderhoud p.9). U kan enkel aangeven dat hij u vroeg Arabische woorden op een stuk hout te schrijven, af te wrijven en in een fles te doen zodat hij deze meegaf aan degenen die om zijn hulp verzochten (notities persoonlijk onderhoud p.6 en p.9). U heeft echter geen enkel idee wat de boodschappen waren die u zelf op dergelijke houtstukken zou hebben geschreven. Hoewel u verklaart veel van hem te hebben geleerd door bij hem aanwezig te zijn blijkt dit het enige voorbeeld dat u kan geven over zijn activiteiten (notities persoonlijk onderhoud p.26). **Deze zo goed als onbestaande kennis over de activiteiten van uw vader zorgt er reeds voor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat uw vader u in zijn activiteiten wou inwijden. Verder blijkt uit uw verklaringen niet dat uw vader alles in het werk stelde zodat u het van hem zou gaan overnemen.** U verklaart dat hij op geen enkel moment expliciet zijn activiteiten heeft uitgelegd, dat u louter door aanwezig te zijn het vak zou dienen te leren (notities persoonlijk onderhoud p.26). U verklaart dat uw vader niet wou dat u zou studeren of gaan werken maar op geen enkel moment zou hij u effectief verboden hebben uw studies of uw werk aan te vangen (notities persoonlijk onderhoud p.25). Nergens gedurende het persoonlijk onderhoud geeft u blijk van enig aandringen van uw vader om zijn vak te leren of uw werk, ver van uw woonplaats in Serekunde, op te geven. Bovendien slaagde u er sinds december 2016 probleemloos in uw vader te ontwijken (notities persoonlijk onderhoud p.22). Evenmin kan u inschatten wat de gevolgen zouden zijn indien u zou weigeren uw vader op te volgen (notities persoonlijk onderhoud p.26). **Uit uw verklaringen komt derhalve allerminst naar voren dat uw vader een sterke wil zou hebben dat u zijn plaats zou gaan innemen en dat het weigeren van zijn verzoek u ernstige schade zou kunnen berokkenen.**

Derhalve wordt geconcludeerd dat u op geen enkel vlak kunt overtuigen dat uw vader u omwille van uw relatie of omwille van het feit dat hij wenst dat u hem opvolgt als maraboet ernstige schade zou aandoen.

Waar u verklaart eveneens sympathisant te zijn geweest van APRC, kan ook dit niet weerhouden worden als een element dat aanleiding geeft tot internationale bescherming. U verklaart propaganda te hebben gevoerd voor deze partij bij de verkiezingen in 2015 (notities persoonlijk onderhoud p.7). U verklaart dat toen deze partij de verkiezingen verloor u twee weken het land heeft verlaten uit angst voor represailles omdat de president niet wou aftreden. U keerde echter terug toen u merkte dat er geen problemen waren (notities persoonlijk onderhoud p.5). Nergens geeft u aan enige gevolgen te hebben gekend omwille van dit kortstondig activisme. U verklaart bovendien sinds uw deelname aan de verkiezingscampagne in 2015 op geen enkele manier zich nog met politiek te hebben ingelaten (notities persoonlijk onderhoud p.7). Wanneer u wordt gevraagd of dit eerdere activisme verband houdt met uw vertrek uit het land geeft u dit niet als dusdanig aan en herhaalt u enkel de problemen die zich op dat moment in het land voordeden (notities persoonlijk onderhoud p.8). Evenmin haalt u dit aan wanneer u wordt gevraagd of er nog andere redenen dan de vrees voor uw vader er toe leidden dat u Gambia heeft verlaten (notities persoonlijk onderhoud p.20). Zodoende kan er bezwaarlijk worden van uit gegaan dat u alsnog problemen zou kennen omwille van uw betrokkenheid bij APRC toentertijd. **Opmerkelijk hierbij is bovendien dat u deze verkiezingscampagne verkeerd situeert in de tijd.** U geeft aan campagne gevoerd te hebben in 2015 (notities persoonlijk onderhoud p.7) en om die reden eind januari 2016 naar Spanje te zijn gevlucht (notities persoonlijk onderhoud p.4). Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier (The Telegraph – Gambia crisis: everything you need to know about the battle to remove Yahya Jammeh – 20.01.2017) blijkt echter dat deze problemen zich voordeden in december 2016 en niet begin 2016 zoals u aangeeft. Dit doet zelfs vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van enig activisme.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De foto's die uw relatie met D. zouden moeten aantonen zijn ook niet meer dan dat. Deze foto's tonen aan dat u deze vrouw heeft gekend maar kunnen op geen enkele manier aantonen dat u problemen zou ondervinden met uw familie omwille van uw vermeende relatie met haar. Ook de **documenten die u neerlegt vanwege uw werkgever** kunnen enkel aantonen dat u daadwerkelijk actief was bij de Medical Research Council, nergens kan hieruit worden afgeleid dat u enige problemen heeft gekend in Gambia of dat u een risico op vervolging zou lopen bij een terugkeer. Integendeel, deze documenten tonen aan dat u zich probleemloos, onafhankelijk van uw familie, in Keneba zou weten te vestigen.

Ook de uitnodigingsbrief aan u gericht, om een bezoek te brengen aan een excollega en vriend van u te Nederland, weet bovenstaande vaststellingen op geen enkel punt te wijzigen.

Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève – met name een gegronde vrees voor vervolging op basis van ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft geenszins aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, in casu Gambia.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 oktober 2018 een schending aan van de artikelen van 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet “in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 en met artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)”.

Verzoeker legt uit dat een maraboet een moslim is “die zich, tegen de officiële leer in, bezighoudt met genezingen en bezweringen en die veelal beschouwd worden als geestelijke leider”. Verzoeker haalt aan dat de maraboet een syncretische spiritualist is en dat het fenomeen typisch West-Afrikaans is. Verzoeker wijst erop dat hij Gambiaan, en dus West-Afrikaan, is. Hij stelt verder dat de Mandinka etnie waartoe hij behoort 33,8 procent van de bevolking uitmaakt (zie stuk 4: Central Intelligence Agency (2016:317). The CIA World Factbook 2017. New York, NY: Skyhorse Publishing). Hij herneemt dat zijn vader moslim is.

Volgens verzoeker is de combinatie van lokaal en islamgeloof hiermee vanzelfsprekend. Verzoeker stelt dat de hulp die hij verleende aan zijn vader eerder administratief en ondersteunend was.

Verzoeker geeft aan dat de maraboet met zijn met de islamleer strijdige genezingen en bezweringen a fortiori de inwijding niet publiek uitvoert (zie stuk 5). Verzoeker herneemt dat de inwijding door aanwijzing gebeurd of geleerd wordt. Verzoeker herneemt dat de vader de inwijding kreeg door leer bezegeld met het offer van zijn dochter B.. Hieruit volgt dat verzoeker, die B. niet persoonlijk heeft gekend, niets meer kan vertellen dan datgene dat hem door zijn moeder werd onderricht. Verzoeker wijst erop dat de compound zo groot is dat samen kan worden geleefd zonder dat de bewoners elkaar noodzakelijk zien, tenzij ze dat wensen en daartoe uitnodigen.

Het verzoekschrift voert aan dat het motief van verweerder dat verzoeker vaag blijft over de krachten van zijn maraboet vader hem niet kunnen worden verweten. Verzoeker benadrukt dat de maraboet en zijn krachten in de Europese ogen fantastisch lijken, maar dat de persoon en zijn spirituele mogelijkheden in West Afrika voor de inheemse bevolking realiteit zijn waardoor zij worden beschermd of waaronder zij lijden.

Meer recent is via de diaspora de maraboet naar Parijs en Europa gekomen (zie stuk 5) waardoor met regelmaat visitekaartjes van deze ook in Brussel in de brievenbussen worden gevonden. Verzoeker merkt op dat de verhaallijnen van zijn verklaringen overeenkomen “*met de specifieke en algemene informatie in de zin van artikel 48/6, § 4, c) van de Immigratiewet van 15 december 1980 zoals gedocumenteerd.*” Hij stelt dat zijn verhaal hiermee aannemelijk is. Verzoeker benadrukt dat hij zijn vader in elk geval voldoende vreesde om hem te ontwijken (zelfs al gaat het over een verloving of huwelijk).

Verzoeker stelt te hebben verklaard dat zijn vader enkel maraboet is en hier rijkdom uit haalt, wat enkel mogelijk is als deze zeer gerespecteerd en bekend is (zie stuk 5, p. 4, voetnoot nr. 1). Hij merkt op dat de grote compound en de verschillende echtgenoten de rijkdom van zijn vader aantonen en het indirect bewijs geven van zijn bekendheid en invloed binnen de Mandinka gemeenschap die een derde van de Gambiaanse bevolking uitmaakt (zie stuk 4). Verzoeker legt ook uit dat dit de reden is waarom hij niet over een intern vluchtalternatief beschikt en naar Europa diende te vluchten.

Verzoeker voert voorts een schending van de motiveringsplicht aan en geeft een theoretische uiteenzetting.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker volgende stukken neer:

“3. *E-mail van A.*;

4. *Central Intelligence Agency (2016:317). The CIA World Factbook 2017. New York, NY: Skyhorse Publishing;*

5. *<https://en.wikipedia.org/wiki/Marabout>*”.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde Gambia te zijn ontvlucht uit vrees voor zijn vader en diens spirituele krachten. Verzoeker beweerde dat zijn vader hem iets zou willen aandoen omwille van zijn relatie met een Westers meisje en omdat hij zijn vader niet wil opvolgen als maraboet. Verder gaf hij aan sympathisant geweest te zijn van APRC.

2.4.2. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat waar verzoeker aangeeft sympathisant te zijn geweest van APRC, kan dit element geen internationale bescherming rechtvaardigen. Zo situeerde verkiezingscampagne verkeerd in de tijd wat afbreuk doet aan zijn voorgehouden activisme.

Verzoeker stelde immers propaganda te hebben gevoerd in 2015 (notities, p. 7) en het land begin 2016 - na het verlies van de verkiezingen en de weigering van de president om af te treden - twee weken te hebben verlaten (notities, p. 4), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze problemen zich in december 2016 voordeden (The Telegraph "*Gambia crisis: everything you need to know about the battle to remove Yahya Jammeh*" van 20 januari 2017). Hoe dan ook verklaarde verzoeker dat hij terugkeerde naar Gambia toen hij merkte dat er geen problemen waren (notities, p. 5), gaf hij nergens aan enige gevolgen te hebben ondervonden omwille van dit kortstondig activisme en stelde hij dat hij zich sinds zijn deelname aan de verkiezingscampagne in 2015 op geen enkele manier nog met politiek had ingelaten (notities, p. 7).

2.4.3. Voorts zijn verzoekers problemen met zijn vader omwille van zijn relatie met D. van interpersoonlijke aard zijn en aldus geen verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

2.4.4. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat zijn vader een invloedrijke maraboet is, merkt de Raad op dat verzoeker dit niet objectieveert en ook ter terechtzitting niet kan aantonen met objectieve elementen dat zijn vader inderdaad een dergelijke invloedrijke belangrijke publieke figuur is. Verzoeker stelt integendeel ter terechtzitting dat zijn vader slechts een lokale persoonlijkheid is en er daarom geen publieke gegevens over hem te vinden zijn, noch dat zijn naam in een (lokale) krant zou zijn verschenen. Verzoeker wijzigt aldus de invloedssfeer van zijn vader.

2.5.3. Hoe dan ook verzoeker slaagt er niet in zijn vrees voor zijn vader en diens spirituele krachten concreet te maken. Hij verwijst vaagweg naar de kwaadaardige spirituele krachten van zijn vader zonder te kunnen zeggen wat hij met die krachten kan aanvangen (notities, p. 20, p. 24).

2.5.4. Ook waar verzoeker verwijst naar eerdere ervaringen van zijn broer en overleden zus om zijn vrees ten aanzien van zijn vader te rechtvaardigen, slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat zijn vader invloed had op hun situatie laat staan, zijn kinderen ritueel vermoord heeft. Zo beweerde verzoeker dat zijn zus als tiener door zijn vader zou geofferd zijn zodat hij spirituele krachten kon opdoen. Verzoeker kon echter niets vertellen over de omstandigheden waarin zijn zus zou geofferd zijn. Zelfs indien kan worden aangenomen dat de compound van verzoekers vader zo groot is dat de bewoners ervan er kunnen leven zonder dat zij elkaar zien, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, is het niet geloofwaardig dat verzoekster zijn zus B. negentien jaar lang niet zou hebben gezien. Het is geenszins aannemelijk dat verzoeker zijn zus B. niet persoonlijk zou hebben gekend. Hij stelde dit zich zelf niet te herinneren, niet te weten wanneer dit gebeurd is en kon zich zelfs zijn zus niet meer herinneren (notities, p. 9) terwijl verzoekers zus stierf in 2009 (verklaring DVZ, punt 17) - wanneer verzoeker 19 jaar was - zodat geenszins aannemelijk is dat verzoeker zich de omstandigheden waarin zij stierf niet meer kan herinneren.

2.5.5. Verder verklaarde verzoeker dat zijn broer doofstom is en dat hij zijn moeder zijn vader ervan verdacht dit zijn broer te hebben aangedaan (notities, p. 25).

Verzoeker kon echter geen enkele bijkomende duiding kan geven over de omstandigheden waarbij zijn broer deze beperking zou hebben opgelopen, noch verduidelijken waarom zijn moeder die over geen spirituele krachten beschikt haar zoon zou hebben verminkt. Daargelaten dat verzoekers oppervlakkige verklaringen over de oorzaak van de dood van zijn zus en de beperking van zijn broer louter blote beweringen betreffen, vloeien deze voort uit bijgeloof.

2.5.6. De Raad merkt op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Om in aanmerking te komen voor internationale bescherming moet de subjectieve vrees of het reëel risico op ernstige schade geobjectiveerd worden, *quod non*.

2.5.7. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat de bedreigingen van zijn vader dermate ernstig waren dat hij het land diende te ontvluchten. Zo verklaarde hij zijn vader amper nog te hebben gezien na zijn bezoek met D. in december 2016 en stelde hij op geen enkel moment persoonlijk met zijn vader over deze relatie te hebben gesproken (notities, p. 20, p. 22, p. 27). Uit verzoekers verklaringen blijkt dat het zijn zus en moeder waren die hem gewaarschuwd hadden dat zijn vader zeer kwaad was en dat zij hem ervan overtuigden dat de bedreigingen zeer ernstig waren (notities, p. 23). Er dient vastgesteld dat verzoeker zelf geen beter inzicht trachtte te verkrijgen in de situatie waarin hij zich bevond, maar zonder meer het land verliet. Verder is niet aannemelijk dat verzoeker zijn vader niet trachtte te overtuigen om zijn relatie te aanvaarden alvorens het land te verlaten, maar er gewoon van uitging dat dit geen resultaat zou hebben (notities, p. 24).

2.5.8. Ook het lange tijdsverloop tussen het begin van verzoekers relatie met D. (3 januari 2016), de verloving (22 juli 2017) en verzoekers vertrek uit Gambia (augustus 2018) ondergraaft de ernst van verzoekers beweerde vrees voor vervolging door zijn vader (notities, p. 11, p. 19, p. 20). Dit klemt te meer nu verzoeker reeds van bij het begin van de relatie wist dat zijn vader gekant was tegen deze relatie (notities, p. 22). Het gegeven dat verzoeker beweerdelijk meer dan een jaar verloofd was, wetende dat zijn vader gekant was tegen de relatie, zonder enige stappen te ondernemen, doet afbreuk aan zijn voorgehouden vrees voor zijn vader en diens spirituele krachten. Bovendien weet verzoeker niet duidelijk aan te geven hoe verzoekers vader op de hoogte kwam van zijn verloving (notities, p. 22), waarna de intensiteit van verzoekers vrees beweerdelijk toenam. Bijkomend kan nog worden vastgesteld dat verzoekers vriendin of verloofde de Zwitserse nationaliteit heeft en thans in Zwitserland verblijft. Er kan dan ook verwacht worden dat verzoeker zijn relatie met deze Zwitserse op een gedegen wijze kan aantonen. Uit neergelegde foto's en facebook kan immers niet afgeleid worden dat verzoeker een hechte relatie aanging die vele jaren duurde, noch dat hij zich verloofde.

2.5.9. Uit voorgaande blijkt dat verzoeker zijn vrees voor represailles vanwege zijn vader omwille van zijn relatie met D. niet aannemelijk maakt.

2.5.10. Nog daargelaten dat in tegenstelling tot de Raad de CGVS de hoedanigheid van maraboet van verzoekers vader niet betwijfelt, wordt in de bestreden beslissing nadruk gelegd op de ongeloofwaardigheid van verzoekers bewering dat hij gedwongen zou worden zijn vader op te volgen. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan dat zijn hulp aan zijn vader eerder van administratieve aard was wat mogelijk is indien de vader een of andere lokale autoriteit is. Echter hieruit kan niet blijken dat verzoeker voorbereid zou worden om te worden ingewijd als maraboet, nu redelijkerwijs kan worden aangenomen dat hij hem dan de spirituele praktijken zou overleveren.

Bovendien liet verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken na te vermelden dat hij zijn vader zou moeten opvolgen als maraboet. De Raad wijst erop dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt. Verzoekers nalatigheid zijn vrees om zijn vader te moeten opvolgen aan te geven bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondergraaft dan ook de waarachtigheid ervan. Verder dient vastgesteld dat verzoeker amper iets afweet over de activiteiten van zijn vader (notities, p. 6, p. 8, p. 9, p. 26), waardoor niet geloofwaardig is dat zijn vader hem beweerdelijk wil inwijden. Bovendien heeft zijn vader hem hier nooit uitdrukkelijk over gesproken, maar stelde verzoeker dat zijn moeder "*dacht*" dat zijn vader wou dat verzoeker het van hem overnam (notities, p. 20-21, p. 25).

Verzoeker maakte verder geen enkel gewag van enig aandringen van zijn vader om zijn vak te leren of verzoekers werk, ver van zijn woonplaats in Serekunde, op te geven. Bovendien slaagde verzoeker er sinds december 2016 probleemloos in zijn vader te ontwijken (notities, p. 22). Verzoeker kon voorts niet aangeven wat de gevolgen zouden zijn indien verzoeker zou weigeren zijn vader te volgen (notities, p. 26). Gelet op voorgaande hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoekers bewering zijn vader te moeten opvolgen als maraboet, laat staan dat hij hierom problemen zou krijgen. Verzoeker komt immers niet verder dan vage veronderstellingen.

2.5.11. De door verzoeker neergelegde algemene informatie over Gambia en de Maraboet kunnen niet aantonen dat verzoeker in zijn land van herkomst zou worden bedreigd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging dient *in concreto* aan te tonen en hij blijft hiertoe in gebreke. De neergelegde pagina 317 uit "*Central Intelligence Agency (2016). The CIA World Factbook 2017. New York, NY: Skyhorse Publishing*" geeft louter geografische en demografische informatie met betrekking tot Gambia. De Wikipediapagina "*Marabout*" bevat algemene uitleg over de maraboet. Ook de algemene uitleg in het verzoekschrift over de Maraboet en de verwijzing naar verzoekers behoren tot de Mandinka etnie kan geen vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aantonen.

2.5.12. De door verzoeker bij het CGVS voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet doen ombuigen. De foto's met D. kunnen hoogstens aantonen dat verzoeker D. kent, maar kunnen geen verloving staven noch dat verzoeker problemen zou ondervinden met zijn familie omwille van zijn relatie met haar. Foto's hebben immers ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde. Uit een eenvoudige, ongedateerde foto kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid. Ook de documenten die verzoeker neerlegt vanwege zijn werkgever kunnen enkel aantonen dat hij werkzaam was bij de Medical Research Council. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat verzoeker enige problemen heeft gekend in Gambia of dat hij een risico op vervolging zou lopen ingeval terugkeer. Integendeel, deze documenten tonen aan dat verzoeker zich probleemloos, onafhankelijk van zijn familie, in Keneba zou weten te vestigen. Ook de uitnodigingsbrief aan verzoeker gericht, om een bezoek te brengen aan een ex-collega en vriend van verzoeker te Nederland, weet bovenstaande vaststellingen op geen enkel punt te wijzigen.

2.5.13. De bij zijn verzoekschrift neergelegde e-mail van A. heeft geen objectief, noch officieel karakter zodat de bewijswaarde ervan gering is. Deze vermeldt bovendien louter dat verzoekers vader zijn werk heeft bezocht en er buitenzinnig kwaad is geworden. De e-mail geeft nergens weer wat de reden van verzoekers vaders boosheid was, noch dat zijn vader verzoeker (fysiek of mentaal) geweld zou aandoen.

2.5.14. De Raad merkt op dat verzoeker de schending van "*de artikelen 2 (recht op leven) en 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 in werkinggetreden op 1 december 2009 en met artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)*" aanvoert, terwijl verzoeker niet aantoont dat hij enige problemen had in Gambia.

2.5.15. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK